

ЯВЛЕНИЕ ВТОРО.

Свѣщія Първожрецьтъ.

Първожрецъ. (като гледа Кардама) Къкво ви е господарю? Защо сте толкози жалостни? Лицето ви е жълто като восъкъ, да не сте нѣщо и вие пострадали?

Кардамъ. Не ми е нищо. Само дето ми е сърдцето мъртво. За менъ нѣма вече радостъ на тосъ свѣтъ.

Първожрецъ. Не господарю! Нетрѣба да са отчаявами, когато ни сполѣти нѣкое злощастіе. Вижда са такава е била волята на Боговетъ, които бдѣтъ надъ насъ на всѣкій часъ, и безъ които не става нищо. Врачътъ беше тѣзи заранъ на прорицалището, и божествата открихъ злодѣйцитѣ. Тѣ биле Византійци, отъ Телерика нарочно проводени да погубятъ васъ, но като не ви намѣрили, погубили старата ви майка.

Кардамъ. Ахъ, отъ злоковарни рѣцѣ, отъ завистъ, за да ни расипѣтъ царството? Но люто ще са измамѣтъ. Има още сила и духъ въ Кардама, не е изнемощялъ; почтенно и явно ще си отмѣсти. Вѣчно ще са спомѣнува въ исторіята, кога са е билъ Кардамъ съ Византійцитѣ.

Първожрецъ. Та й господарю! Бъдете бодри. Вашата доблестна сила и храбростъта ви, ще наплатѣтъ оно-ва което е изгубено. И Боговетъ са радватъ, когато е господарьтъ на държавата мъжественъ и готовъ да погине на всѣкій часъ.

ЯВЛЕНИЕ ТРЕТО.

Горнитѣ, Каранъ, Кординъ, Боилъ, Цвѣтко.

Боилъ. Честь и поклонение милостивій господарю. Жалостни ви намирами, но радостни извѣстія ви носимъ. Сичко свършихми споредъ желаніето ви. Мирътъ е сключенъ и нѣма вече опасностъ.

Кардамъ. Щетъ за трудоветъ ви. Сичко е възможно, само между Българитѣ и Гърцитѣ миръ неможе да